

Ole Bernt Henriksen (KF):

Nu kan det jo godt være, at folk, der har en lille smule indsigt i kommunalpolitik, ser lidt problemer i dette her, det må I altså undskylde.

Hvis man kan give kommunerne beføjelser af denne art, er der næsten ikke grænser for, hvad kommuner efterhånden kan give sig til at gøre. Det, der er den store styrke ved et veludviklet kommunalt selvstyre, er vel, at der er nogle klare, gode grænser, inden for hvilke det kan blomstre og fungere. Så jeg vil sige, at de personer, der har udtrykt en lille smule, skal vi så være venlige og sige skepsis over for dette forslag, vel røber en betydelig indsigt i kommunale forhold. Det skal ikke komme dem til skade.

Jeg vil sige til fru Ebba Strange – jeg har lyst til lige at komme med denne lille bemærkning – at fru Ebba Strange gjorde det til et spørgsmål om ytringsfrihed. Jeg kan nu selv i Århus forestille mig mange steder, hvor ytringsfriheden kan fungere uden for de meget stærkt dirigerede byrådsmøder, sådan som byrådsmøder jo skal være. Hvis man skal til ligefrem at bruge byrådsmøder som sådanne steder, hvor ytringsfriheden skal blomstre, så er vi vistnok lidt langt ude.

Den fg. formand (Povl Brøndsted):

Så får hr. Løvig Simonsen en kort bemærkning, og derefter får indenrigsministeren ordet.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil sige til fru Ebba Strange: nej, jeg prøver ikke på en smart måde at komme udenom. Det er SF, der prøver på en smart måde at komme udenom. Man må kende konsekvenserne af det forslag, man fremsætter. Det har man taget til efterretning her, og så prøver man at sige: men det er slet ikke os, det er jer andre, der ikke vil være med, og det er jer, der er skyld i det. For man kendte godt den kommunestyrelseslov i forvejen.

Grunden til, at jeg kan sige de ting, er selvfølgelig, at jeg har siddet i en kommunalbestyrelse i så mange år, at jeg udmærket ved, hvad det drejer sig om, hvordan man behandler tingene i en kommunalbestyrelse, og jeg har ikke sagt, at man ikke kan have

en meningstilkendegivelse uden for byråds-salen. Alle kan have det, men et byråd kan ikke tage landspolitiske anliggender på sin dagsorden, og hvis de kræves sat på dagsordenen, kan de ikke behandles, så skal borgmesteren afskære debatten. Jeg beklager, at de, der har rejst denne sag, ikke engang ved så meget om, hvordan kommunestyrelsesloven er.

Hr. Agerschou siger: det er slet ikke det, det drejer sig om, det er kommuneplanloven. Der må jeg sige til hr. Agerschou: det er rigtigt, det er det, man bruger i bemærkningerne, men man ønsker jo at bruge kommuneplanloven som genvej til at få debatten i byrådet.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Der har været nogle spørgsmål. Fru Aase Olesen og andre har været inde på, at der med svaret fra forskellig anden side skulle være en tanke om, at man ønskede at fratage nogen mulighed for at drøfte disse vigtige spørgsmål. Det er der ikke tale om, fordi man siger, at kommunestyret må have sine ganske bestemte regler for, hvad man kan tage beslutning om i kommunalbestyrelsen, og siger, hvad man skal tage beslutning om i folketinget.

Jeg synes heller ikke, man kan sige, at kommunalbestyrelsens møder er egnede til – som det lige er blevet sagt – at skabe den brede folkelige debat, som vi er enige om er ønskelig om disse emner. Som det er blevet sagt, ligger der i forvejen ganske stramme regler for, hvordan et sådant møde kan afvikles, så jeg mener bestemt ikke, at man gavner den brede folkelige debat ved at lade den foregå i kommunalbestyrelsens sal. Jeg tror, man skal helt uden for rådhuset for at få denne folkelige debat.

Så er der en anden ting. Det ville være en ganske besynderlig situation og en fantastisk uheldig situation, hvis man ud fra de bedste intentioner satte en sådan debat på kommunalbestyrelsens dagsorden. På et tidspunkt må en sådan beslutning jo betyde, at man skal stemme om spørgsmålet, og det vil sige, at man altså kunne vedtage ud fra de mest reelle og ordentlige og alvorlige hensigter at sige: vi ønsker ikke atomvåben i vores område her. Hvem ville ikke – med hovedet i behold, om jeg så må sige – stemme ja til noget